

Sygn. akt VII K 246/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant st. sekr. sądowy Joanna Siwek

przy udziale Prokuratora: Marcin Polak

po rozpoznaniu na rozprawach w dniu 29 marca 2016r., 29 czerwca 2016r.

sprawy **M. M.**, syna S. i R. z domu K., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10.12.2014 r. ok. godz. 22:30 w m. G. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 01:45 do stężenia na poziomie 1,46 promila alkoholu we krwi pomimo prawomocnego zakazu orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w P. z dnia (...) r. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk

1. oskarżonego **M. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk, art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora;
3. na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;
4. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżanego karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość każdej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
5. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 306 (trzysta sześć) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VIIK 246/15

UZASADNIENIE

W dniu 10. grudnia 2014 roku ok. godz. 22.45 patrol policji udał się do miejscowości G. gdzie miało mieć miejsce zdarzenie drogowe. Na miejscu okazało się, że pojazd marki C. o nr rej. (...) znajduje się w rowie.

(notatka urzędowa -k.2)

Wcześniej E. J. wraz z kolegą D. L. gdy wyjechali ze stacji benzynowej w m. K. zatrzymali się przy drodze prowadzącej w kierunku B.. Wyszli z auta i na poboczu palili papierosy. Nagle przejechał obok nich z dużą prędkością samochód marki C. koloru białego. Mężczyźni po paru minutach ruszyli ponownie i po przejechaniu niewielkiego odcinka drogi zauważyli w rowie leżący w/w pojazd.

Zaczęli przeszukiwać za pomocą latarki auto oraz teren wokół. Nagle usłyszeli jakieś odgłosy. Zauważyli leżącego w rowie młodego chłopaka, który był przytomny i na ich pytanie odpowiedział, że nikogo więcej tu nie ma, że jest sam. Na miejsce wezwano karetkę pogotowienia. Chłopaka zabrano do szpitala.

(notatka urzędowa -k.2)

zeznania świadka D. L.-k.24 -k. 84-84v;

zeznania świadka E. J. -k.17)

Oskarżony w wyniku zdarzenia drogowego doznał szeregu obrażeń ciała. Odniesione obrażenia zostały zakwalifikowane jako choroba realnie zagrażająca życiu.

Opinia lekarska -k.3)

Oskarżonego poddano badaniu krwi na stan nietrzeźwości z wynikiem o godz. 01.45 z dnia 11.12.2014 roku na poziomie 1,46 promila.

(opinia -k. 5)

M. M. ma 25 lat, jest kawalerem, posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest logistyką z dochodem miesięcznym 1.000 złotych z tytułu zasiłku rehabilitacyjnego, nie posiada majątku.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.83v)

Oskarżony był karany.

Został między innymi skazany wyrokiem:

- Sądu Rejonowego wP. z dnia (...)roku sygn. akt (...)za czyn wyczerpujący dyspozycję art.178a §1 kk na karę grzywny, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku;
- Sądu Rejonowego w P. z dnia(...)roku w sprawie (...)za czyn wyczerpujący dyspozycję art.178a §4 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

(karta karna -k.78-79;

odpis wyroku -k. 13)

Oskarżony nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Oskarżony wykazuje osobowość nieprawidłową, dysocjonalną, uzależnienie od alkoholu, zaburzenia adaptacyjne w remisji.

W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał nieznacznie ograniczoną zdolność rozumienia znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem z powodu upojenia alkoholowego.

(opinia psychiatryczna -k.90-96)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Odmówił złożenia wyjaśnień.

(wyjaśnienia oskarżonego -k.22 -k.83v)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego nie przyznającego się do winy. W ocenie sądu jest to linia obrony nakierowana na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Wyjaśnienia te zostały zweryfikowane zeznaniami świadków i zapisami w protokole badania krwi na stan trzeźwości oraz opinią sądowo- lekarską biegłego chirurga.

Na wstępie trzeba podkreślić, że należało przypisać mu winę i ukarać zgodnie z przepisami kk. Zarzut aktu oskarżenia znalazł potwierdzenie w zeznaniach świadków D. L. i E. J., którzy opisali jak wyglądał sposób jazdy (...)przed zdarzeniem drogowym oraz to czy na miejscu po przeszukaniu przez nich terenu wokół pojazdu i zadaniu pytania oskarżonemu ktoś jeszcze się tam w ogóle znajdował.

W/w świadkowie nie mieli żadnego interesu by kłamać w sprawie. Zeznania uznane zostały przez sąd za prawdziwe i odzwierciedlające rzeczywistość.

Na tej podstawie ustalono, że jedyną osobą która była na miejscu zdarzenia był oskarżony. To on kierował więc autem. Wskutek tego, że znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu- stan nietrzeźwości był wysoki- to nie panował nad techniką i taktyką jazdy.

Jego nieprzyznanie się do winy wynikało z tego, że proces był poszlakowy oraz to, że obawiał się zarządzenia kary pozbawienia wolności w poprzedniej sprawie.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 4 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środków karnych Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Na wstępie należy stwierdzić, że w sprawie zastosowano art. 4 §1 kk.

Na niekorzyść poczytano wcześniejszą karalność, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia i to, że stan nietrzeźwości był wysoki. Nadto na niekorzyść poczytano to, że nie panował na techniką jazdy.

Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących.

W ocenie sądu jedyną karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku będzie kara pozbawienia wolności w wysokości 6 miesięcy.

Biorąc jednak po uwagę, że orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekracza 1 roku, to warunkowe zawieszenie wykonania kary jest wystarczające dla spełnienia celów kary, a zwłaszcza zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego przestępstw.

W ocenie Sądu należało uznać, że mimo wszystko istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego, który podjął leczenie i terapię. Nadto oddanie go pod dozór kuratora w okresie próby 4 lat, pozwoli na stałe monitorowanie jego poczynąń oraz kontrole przestrzegania nałożonego obowiązku. Z uwagi na to, że oskarżony ma problem z nadużywaniem alkoholu został zobowiązany do powstrzymania się od tego.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd baczyl by była ona adekwatna do możliwości majątkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarżonego. Ilość stawek (80) odzwierciedla z jednej strony stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość stawek dziennych (10zł) sytuację majątkową oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42 § 2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierował samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Jednocześnie oskarżony został zobowiązany do zwrotu prawa jazdy.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 306 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Nadto skazanego obciążono opłata od kary.